

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 710/2009,

5. august 2009,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 889/2008 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad) seoses mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade ja merevetikate tootmise üksikasjalike eeskirjade kehtestamisega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

janduslike vesiviljelusloomade ja merevetikate tootmist käsitlevate eeskirjade ühtne kohaldamine.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 11, artikli 13 lõiget 3, artikli 15 lõiget 2, artikli 16 lõiget 1 ning lõike 3 punkte a ja c, artikli 17 lõiget 2, artikli 18 lõiget 5, artikli 19 lõike 3 teist lõiku, artikli 22 lõiget 1, artikli 28 lõiget 6, artikli 38 punkte a, b ja c, ning artiklit 40,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruses (EÜ) nr 834/2007, eriti selle III jaotises on sätestatud vesiviljelusloomade ja merevetikate tootmise põhinõuded. Kõnealuste nõuete üksikasjalike rakenduseeskirjade kehtestamiseks tuleks muuta määrust (EÜ) nr 889/2008, ⁽²⁾ millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

(2) Komisjoni teatistes nõukogule ja Euroopa Parlamendile Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegia kohta ⁽³⁾ on esitatud nägemus kõnealuse sektori arendamiseks kümne aasta perspektiivis, et tagada maa- ja rannikupiirkondades stabiilselt arenev tööstus, mis pakuks uusi toodete ja tööhõive alternatiive kalandusele. Teatistes osutati mahepõllumajandusliku vesiviljelustootmise potentsiaalile ning normide ja kriteeriumide väljatöötamise vajadusele.

(3) Ühtse arusaama tagamiseks tuleks täiendada ja parandada määruse (EÜ) nr 889/2008 artiklis 2 sätestatud mõisteid, et vältida mitmetimõistetavust ning tagada mahepõlluma-

(4) Mahepõllumajanduslike merevetikate ja vesiviljelusloomade kasvukohtadel on otsustav tähtsus ohutute ja kõrgekvaliteediliste saaduste tootmisel, nii et mõju veekeskkonnale oleks võimalikult väike. Vee kvaliteeti ja toidus sisalduvaid saasteaineid käsitlevates ühenduse õigusaktides on sätestatud veekeskkonnavalused eesmärgid ning nendega tagatakse toidu kõrge kvaliteet. Kõnealused õigusaktid on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv), ⁽⁵⁾ komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1881/2006, millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes, ⁽⁶⁾ ning määrused (EÜ) nr 852/2004, ⁽⁷⁾ (EÜ) nr 853/2004 ⁽⁸⁾ ja (EÜ) nr 854/2004 ⁽⁹⁾. Seetõttu on asjakohane koostada merevetikate tootmise ja vesiviljelustootmise säästva majandamise kava, milles on täpsustatud meetmed, nt jäätmete vähendamine.

(5) Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, ⁽¹⁰⁾ nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta ⁽¹¹⁾ ning nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta ⁽¹²⁾ peaksid tagama nõuetekohase koostoime keskkonnaga, võttes samas arvesse kõnealuse tegevuse mõju direktiivides 2000/60/EÜ ja 2008/56/EÜ sätestatud veekeskkonnavaluste eesmärkide saavutamisele. Sätestada tuleks keskkonnamõju hindamine, mis hõlmab tootmise parimat kohandamist ümbritseva keskkonnaga ja võimaliku kahju leevendamist. Sellised hinnangud peaksid tagama, et merevetikate ja vesiviljelusloomade mahetootmine, mis on suhteliselt uus tegevus võrreldes mahepõllumajandusega, ei ole üksnes keskkonnoahutu, vaid muude valikutega võrreldes ka kõige enam kooskõlas üldiste huvidega ning keskkonnale sobiv ja seda säästev tegevus.

⁽¹⁾ ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 250, 18.9.2008, lk 1.

⁽³⁾ KOM(2002) 511, 19.9.2002.

⁽⁴⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

⁽⁶⁾ ELT L 364, 20.12.2006, lk 5.

⁽⁷⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

⁽⁹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 206.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

⁽¹¹⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

⁽¹²⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1.

- (6) Kuna veel on lahustav toime, peavad mahepõllumajanduslikud vesiviljelustootmisüksused olema piisavalt eraldatud mittemahepõllumajanduslikest tootmisüksustest; selleks tuleks sätestada asjakohased eraldavad meetmed. Võttes arvesse nii magevee- kui ka merekeskkonna olukorra erinevusi kogu ühenduses, on soovitatav sätestada piisav ohutu kaugus liikmesriikide tasandil, kuna liikmesriigid suudavad kõige paremini võtta eralduskauge määramisel arvesse selliste veekeskkondade heterogeense olemust.
- (7) Merevetikate tootmisel võib olla teatav soodne mõju, nt toitainete kõrvaldamine, ka võib merevetikate tootmine hõlbustada polükultuuri. Looduslike merevetikate kasvu-kohtadel ei tohi väljapüük olla nii intensiivne, et see kahjustaks vetikate taastumisvõimet, ning tootmine ei tohi oluliselt mõjutada veekeskkonna seisundit.
- (8) Liikmesriikide ees seisev probleem on mahemeetodil toodetud valgurikka sööda varude üha suurenev puudujääk. Samas ei ole mahemeetodil toodetud valgurikka sööda import olnud piisav ega rahulda nõudmist. Mahe-meetodil kasvatatava valgurikka sööda üldine tootmis-pind ei ole sellise sööda vajaduse rahuldamiseks piisav; seepärast tuleks teatavatel tingimustel lubada esimest aastat üleminekujärgus olevatelt maatükkidelt saadud valgurikka sööda kasutamist.
- (9) Mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade tootmine on alles varases arengujärgus ning seetõttu ei ole saada piisavas koguses sugukarja. Sätestada tuleks mittemahe-põllumajandusliku sugukarja ja mittemahepõllumajandus-like noorvormide kasutuselevõtt teatavatel tingimustel.
- (10) Mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade tootmises tuleks tagada loomade liigiomaste vajaduste rahuldamine. Selleks peaksid kasvatustavad, majandamissüsteemid ja hoidlad rahuldama loomade heaolu vajadused. Kehtestada tuleks meres asuvate puuride ja võrksumpade ning mais-maal asuvate kasvatussüsteemide sobivat ehitust käsit-levad eeskirjad. Kahjurite ja parasiitide ohu minimeerimi-seks ning loomade heaolu ja tervise tagamiseks tuleks ette näha suurimad asustustihedused. Suurt hulka paljude erivajadustega liike arvestades tuleks ette näha erisätted.
- (11) Hiljutise tehnikaarengu taustal on vesiviljeluses järjest enam hakatud kasutama kinnise veekasutusega süsteeme, mis on välise sisendi ja suure energiatarbimisega, kuid võimaldavad vähendada jäätmeteket ning vältida loomade väljapääsemist. Kuna mahepõllumajanduses valitseb põhi-mõte, et toota tuleks võimalikult looduslikul viisil, ei tohiks lubada kõnealuste süsteemide kasutust mahepõllu-majanduslikus tootmises, kuni nende kohta on olemas täiendavaid andmeid. Neid tuleks erandkorras lubada üksnes haudemajades ja edasikasvatusrajatistes kõnealuste rajatiste erilise tootmisolukorra tõttu.
- (12) Määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklite 4 ja 5 kohased mahe-põllumajandusliku tootmise üldpõhimõtted põhinevad ökosüsteemidel põhinevatel, süsteemiseseid loodusres-sursse kasutavate bioloogiliste protsesside kavandamise ja juhtimise meetoditel, mis vastavad kalavarude säästva kasutamise põhimõtet järgivale vesiviljelusele. Nendes on sätestatud ka põhimõte, et vesiviljelustootmises tuleb säilitada looduslike veeökosüsteemide bioloogiline mitmekesisus. Muul juhul põhinevad kõnealused põhi-mõtted riskide hindamisel ning vajaduse korral ette-vaatusabinõude ja ennetavate meetmete kasutamisel. Seepärast tuleks selgitada, et hormoonide ja nende deri-vaatide kasutamine vesiviljelusloomade paljunemise esile-kutsumiseks on vastuolus mahetootmise põhimõtetega ja tarbijate arusaamaga mahevesiviljelustoodetest ning et seetõttu ei tohiks mahevesiviljeluses kõnealuseid aineid kasutada.
- (13) Vesiviljelusloomade sööt peaks vastama nende toitaineva-jadustele ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määruses (EÜ) nr 999/2001 (millega sätesta-takse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalo-paatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad) ⁽¹⁾ sätestatud tervishoiunõudele, mille kohaselt ei anta loomaliikidele samast liigist saadud sööta. Seetõttu on asjakohane ette näha lihatoidulisi ja mitterihatoidulisi vesiviljelusloomi käsitlevad erisätted.
- (14) Mahepõllumajanduslike mitterihatoiduliste kalade ja koorikloomade sööda toormaterjal peaks eelistatult päri-nema kalavarude säästvast kasutamisest, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 5 punktis o ning mis on määratletud nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspolii-tikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) ⁽²⁾ artikli 3 punktis e, või nende sööt peaks päri-nema mahepõllumajandusliku vesiviljeluse allikatest. Kuna mahepõllumajandusliku vesiviljelus on alles varases arengujärgus ning säästvas kalanduses ei pruugi olla piisa-valt mahepõllumajanduslikku sööta või säästvast kalandu-sest pärinevat sööta, tuleks ette näha mittemahepõlluma-janduslikku sööta käsitlevad sätted, võttes aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1774/2002, ⁽³⁾ millega kehtestatakse kaladest saadud, vesiviljeluses lubatud materjalidega seotud tervishoiuee-skirjad ning keelatakse kasvatatavate kalade söötmine teatavate materjalidega, mis on saadud kasvatatavatest sama liigi kaladest.

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

⁽³⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

- (15) Mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade ja merevetikate tootmises on täpselt määratletud tingimustel lubatud kasutada mittemahepõllumajanduslikke söödamaterjale, söödalisandeid ja sööda abiaineid. Uute kõnealuste materjalide kasutuselevõttu tuleks lubada vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 16 lõikele 1. Mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses kasutatavat kalasööta ja puhastusvahendeid käsitlev ajutine eksperdirühm⁽¹⁾ järeldas, et määruse (EÜ) nr 889/2008 V ja VI lisas juba loetletud, mahepõllumajanduslikus loomakasvatuses lubatud aineid tuleks lubada ka mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses, ning et teatavad ained on mõningatele kalaliikidele hädavaajalikud. Nimetatud eksperdirühma soovitudele tuginedes tuleks sellised ained lisada kõnealuse määruse VI lisasse.
- (16) Filtreerivate kahepoolmeliste molluskite viljelus võib avaldada soodsat mõju rannikuvee kvaliteedile, nt toitainete kõrvaldamise kaudu, ning nende kasutus võib hõlbustada ka polükultuuri. Kehtestada tuleks molluskeid käsitlevad erieeskirjad, võttes arvesse, et täiendav söötmine ei ole vajalik ning seepärast võib sellega seotud keskkonnamõju olla väiksem kui muude vesiviljelusharude puhul.
- (17) Loomatervishoiumeetmed peaks peamiselt põhinema taudide vältimisel. Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed ei tohiks veterinaarravi puhul piirata nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiivi 2006/88/EÜ (vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta)⁽²⁾ kohaldamist. Määratletud tingimustel tuleks lubada kasutada teatavaid tootmisseadmete ja -rajatiste puhastamise, ummistamisvastase töötlemise ning desinfitseerimise aineid. Elusloomade juuresolekul nõuab desinfitseerimisainete kasutamine erilist hoolt ning meetmete võtmist kahju vältimiseks. Selliste ainete kasutust tuleks lubada vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 16 lõikele 1. Ajutise eksperdirühma soovituse kohaselt tuleks sellised ained loetleda lisas.
- (18) Kehtestada tuleks veterinaarravi käsitlevad erieeskirjad, milles on järjestatud eri raviliigid ning millega piiratakse allopaatiliste veterinaaravimite kasutussagedust.
- (19) Eluskalade füsioloogiliste vajaduste rahuldamiseks tuleks nende käitlemise ja veo ajal rakendada ettevaatusabinõusid.
- (20) Mahepõllumajanduslikule tootmismeetodile üleminekuks on vajalik kõikide kasutatavate tavade kohandamine mahepõllumajandusliku tootmismeetodiga teatava ajavahemiku jooksul. Sätestada tuleks üleminekuaeg sõltuvalt eelnevast tootmissüsteemist.
- (21) Määruse (EÜ) nr 889/2007 teatavates lisades on ilmnunud vead. Need vead tuleks parandada.
- (22) Sätestada tuleks spetsiifilised kontrollinõuded, võttes arvesse vesiviljeluse eripära.
- (23) Selleks et lihtsustada nende ettevõtete vastavusseviimist uute ühenduse eeskirjadega, kes juba praegu toodavad mahepõllumajanduslikul meetodil siseriiklike või erasektori normide kohaselt, tuleks ette näha teatavad üleminekumeetmed.
- (24) Mahepõllumajanduslik vesiviljelus on suhteliselt uus mahetootmisala võrreldes mahepõllumajandusega, kus põllumajandusettevõtetel on pikaajased kogemused. Võttes arvesse tarbijate suurenevat huvi mahepõllumajanduslike vesiviljelustoodete edasise suurenemise vastu, on tõenäoline vesiviljelustootmisüksuste muutmine mahepõllumajanduslikuks. Selle tagajärjel suurenevad peagi oskusteave ja tehnilised teadmised. Lisaks loodetakse, et kavandatud uurimistöö annab uusi teadmisi ennekõike hoidla-süsteemide, sööda mittemahepõllumajanduslike koostisosade vajaduse või teatavate liikide asustustiheduse kohta. Uued teadmised ja tehnika areng, mis aitaksid parandada mahepõllumajanduslikku vesiviljelust, peaksid kajastuma tootmiseeskirjades. Seepärast tuleks ette näha sätted kehtivate õigusaktide läbivaatamiseks, pidades silmas nende muutmist vajaduse korral.
- (25) Määrust (EÜ) nr 889/2008 tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (26) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas mahepõllumajandusliku tootmise regulatiivkomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 889/2008 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmiste toodete suhtes:

a) muud loomaliigid kui artiklis 7 osutatud ning

b) muud vesiviljelusloomad kui artiklis 25a osutatud.

⁽¹⁾ Mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses kasutatavat kalasööta ja puhastusvahendeid käsitleva ajutise eksperdirühma soovitusel, 20.11.2008, www.organic-farming.europa.eu

⁽²⁾ ELT L 328, 24.11.2006, lk 14.

Siiski kohaldatakse II, III ja IV jaotist *mutatis mutandis* kõnealuste toodete suhtes seni, kuni määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel kehtestatakse nende üksikasjalikud tootmiseeskirjad."

2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) „tootmisüksus” – kõik tootmissektoris kasutatavad varad, näiteks tootmisruumid, kõlvikud, karjamaad, vabaõhualad, loomapidamishooned, kalatiigid, vesiviljelusloomade ja merevetikate hoidlad, rannikul ja merepõhjas asuvad tootmisalad ning ruumid põllukultuuride, taimekasvatussaaduste, merevetikatoodete, loomsete saaduste, toormaterjalide ja mis tahes muu konkreetse tootmissektori seisukohalt asjakohase sisendi ladustamiseks;”

b) punkti i järele lisatakse järgmised punktid:

„j) „kinnise veekasutusega vesiviljelusrajatis” – täieliku veeringlusega rajatis, milles vesiviljelus toimub suletud keskkonnas maismaal või laeval ning vesiviljelusloomade keskkonna stabiliseerimiseks kasutatakse püsivat välist energiaallikat;

k) „taastuvatest energiaallikatest saadud energia” – taastuvad mittefossiilsed energiaallikad: tuuleenergia, päikeseenergia, geotermiline energia, laineenergia, loodeteenergia, hüdroenergia, prügilagaas, reoveepuhasti gaas ja biogaasid;

l) „haudemaja” – rajatis, kus vesiviljelusloomi, eelkõige merikogerlasi ja limuseid aretatakse, inkubeeritakse ning varasel eluetapil kasvatatakse;

m) „edasikasvatusraja” – koht, kus loomi kasvatatakse pärast inkubeerimist ja enne kaubakalakasvatust. Kõnealune kasvatustapp viiakse lõpule tootmistsükli esimese kolmandiku jooksul, v.a liikide puhul, kes teevad läbi laskujaks kasvamise protsessi;

n) „reostus” – merevetikate tootmise ja vesiviljeluse raames ainete või energia otsene või kaudne veekeskkonda juhtimine, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2008/56/EÜ (*) ja 2000/60/EÜ (**), vetes, kus kõnealuseid direktiive kohaldatakse;

o) „polükultuur” – kahe või enama tavaliselt eri troofilisel tasemetel asuva liigi kasvatamine samas viljelusüksuses merevetikate tootmise ja vesiviljeluse raames;

p) „tootmistsükel” – merevetikate tootmise ja vesiviljeluse raames kasvatatava vesiviljeluslooma või merevetika eluiga varaseimast eluetapist väljapüügi;

q) „kohalikud liigid” – merevetikate tootmise ja vesiviljeluse raames toodetavad liigid, mis ei ole võõrliigid ega piirkonnast puuduvad liigid vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 708/2007 (**); määruse (EÜ) nr 708/2007 IV lisas loetletud liike võib käsitada kohalike liikidena.

r) „asustustihedus” – vesiviljeluses loomade eluskaal kuupmeetri vee kohta kaubakalakasvatuse igas etapis ning lestaliste puhul kaal ruutmeetri pinna kohta.

(*) EÜT L 164, 25.6.2008, lk 19.

(**) EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

(***) EÜT L 168, 28.6.2007, lk 1”

3) II jaotisele lisatakse järgmine peatükk:

„1.a PEATÜKK

Merevetikate tootmine

Artikkel 6a

Reguleerimisala

Käesolevas peatükis kehtestatakse merevetikate kogumise ja kasvatamise üksikasjalikud tootmiseeskirjad. Peatükki kohaldatakse *mutatis mutandis* järgmiste merevetikate tootmise suhtes: kõik paljurakulised merevetikad või kogu paljurakuline fütoplankton ning kõik mikrovetikad, mida kasutatakse vesiviljelusloomade söödana.

Artikkel 6b

Veekeskkonna sobivus ja säästva majandamise kava

1. Tootmine leiab aset kohtades, mis ei saastu mahepõlumajanduslikus tootmises lubamatute toodete või ainete või asjaomaste saaduste mahepõlumajanduslikku laadi ohustavate saasteainetega.

2. Mahepõllumajanduslikud tootmisüksused on mitte-mahepõllumajanduslike tootmisüksustest piisavalt eraldatud. Eraldamismeetmete puhul võetakse aluseks looduslikud tingimused, eraldi veejaotussüsteemid, vahemaad, looded ning asjaomase mahepõllumajandusliku tootmisüksuse asukoht voolusuuna suhtes (vastu- või pärioolu). Liikmesriikide ametiasutused võivad kindlaks määrata asukohad või maa-alad, mida nad ei pea mahepõllumajandusliku merevetikate väljapüügi või vesiviljeluse jaoks sobivaks, ning kehtestada mahepõllumajanduslike ja mittemahepõllumajanduslike tootmisüksuste vahelised ohutud kaugused.

Kui tootmisüksustevahelised ohutud kaugused on kindlaks määratud, edastavad liikmesriigid kõnealuse teabe ettevõtjatele, teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

3. Selleks et määrata kindlaks asjaomase tootmisüksuse ja selle lähiumbruse seisund ning tootmise tõenäoline mõju, tuleb iga uue tootmistegevuse puhul, millele taotletakse mahepõllumajanduslikku luba ning mille käigus toodetakse üle 20 tonni vesiviljelustooteid aastas, korraldada keskkonnamõju hindamine, mis on proportsionaalne asjaomase tootmisüksusega. Ettevõtja esitab keskkonnamõju hinnangu asjaomasele kontrollorganile või kontrolliasutusele. Keskkonnamõju hinnangu sisu põhineb nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ (*) IV lisal. Kui tootmisüksuse suhtes on juba korraldatud samaväärne keskkonnamõju hindamine, võib kasutada kõnealuse hindamise tulemusi.

4. Ettevõtja esitab merevetikate väljapüügi või vesiviljeluse säästva majandamise kava, mis on proportsionaalne asjaomase tootmisüksusega.

Kava ajakohastatakse igal aastal ning selles esitatakse ettevõtte keskkonnamõju ja tehtava keskkonnaseire üksikasjad ning loetletakse kavandatud meetmed, et minimeerida ümbritsevale vee- ja maismaakeskkonnale avalduvat kahjulikku toimet, sh vajaduse korral tootmistsükli jooksul või igal aastal eralduvat toitainete heitkogust. Kavas esitatakse tehnilise varustuse järelevalvet ja remonti käsitlevad andmed.

5. Vesiviljeluse ja merevetikate tootmisega tegelevad ettevõtjad kasutavad eelkõige taastuvaid energiaallikaid ja võtavad materjale ringlusesse ning koostavad säästva majandamise kava raames jäätmete vähendamise graafiku, mida rakendatakse alates tootmistegevuse algusest. Võimaluse korral kasutatakse jääksoojust vaid juhul, kui energia pärineb taastuvatest energiaallikatest.

6. Merevetikate väljapüügi alustamisel korraldatakse nende biomassi ühekordne hindamine.

Artikkel 6c

Looduslike merevetikate säästev väljapüük

1. Raamatupidamisaruandeid hoitakse tootmisüksuses või tööruumides, et võimaldada ettevõtjal kindlaks teha ja kontrolliasutusel või kontrollorganil kontrollida, et tootjad on tarninud üksnes määruse (EÜ) nr 834/2007 kohaselt toodetud looduslike merevetikaid.

2. Väljapüük toimub sellisel viisil, et saagi kogus ei mõjuta oluliselt veekeskonna seisundit. Merevetikate taastumise võimaldamiseks võetakse väljapüügimeetodi, miinimumsuuruste, vanuse, paljunemistsükli või järelejäänud merevetikate suurusega seotud meetmeid.

3. Kui merevetikate väljapüük toimub jagatud või ühises koristuspiirkonnas, tehakse kättesaadavaks dokumendid, mis tõendavad, et kogusaak vastab käesoleva määruse nõuetele.

4. Seoses artikli 73b lõike 2 punktidega b ja c tuleb kõnealuste dokumentidega tõendada, et rakendatud on säästvat majandamist ning et väljapüügipiirkondadele ei avaldata pikaajalist mõju.

Artikkel 6d

Merevetikate viljelus

1. Kui merevetikaid kasvatatakse meres, kasutatakse üksnes keskkonnas leiduvaid looduslike toitaineid või mahepõllumajanduslikust vesiviljelusloomade tootmisest (soovitavalt lähedal asuvatest polükultuurirajatistest) saadud toitaineid.

2. Maismaal asuvates väliseid toitaineallikaid kasutavates rajatistes on võimalik kontrollida, et heitvee toitaineisisaldus on võrdne väljastpoolt saadud vee toainesisaldusega või sellest madalam. Kasutada on lubatud üksnes I lisas loetletud taimseid või mineraalseid toitaineid.

3. Merevetikate asustustihedus ja tootmistegevuse intensiivsus registreeritakse ning veekeskonna terviklikkus säilitatakse tagades, et ei ületata merevetikate suurimat kogust, mis ei kahjusta keskkonda.

4. Võimaluse korral taaskasutatakse või võetakse ringlusesse köied ja muud merevetikate kasvatamisel kasutatavad seadmed.

Artikkel 6e

Ummistamisvastased meetmed ning tootmiseseadmete ja -rajatiste puhastamine

1. Ummistavad organismid kõrvaldatakse üksnes mehaaniliselt või käsitsi ning vajaduse korral lastakse tagasi merre kasvandusest piisavalt kaugel.

2. Tootmiseseadmed ja -rajatised puhastatakse füüsiliste või mehaaniliste meetmete abil. Kui kõnealused meetmed ei ole piisavad, on lubatud kasutada üksnes VII lisa 2. jaos loetletud aineid.

(*) EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.”

4) Artikli 21 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Keskmiselt kuni 20 % loomadele söödavast söödast võib pärineda esimest aastat üleminekujärgus olevatelt püsikarjamaadelt või maade mahepõllumajandusliku korralduse raames külvatud mitmeaastaste söödataimede või valgurikaste taimedega maatükkidelt saadud saagist või seal karjatamisest, eeldusel et need maatükid moodustavad osa ettevõttest ning ei ole viimase viie aasta jooksul olnud selle ettevõtte mahepõllumajandustootmisüksuse osa. Kui kasutatakse nii üleminekuperioodi sööta kui ka esimest aastat üleminekujärgus olevatelt maatükkidelt saadud sööta, ei tohi selliste söötade osakaal kokku ületada lõikes 1 kindlaksmääratud maksimumprotsente.”

5) II jaotisele lisatakse järgmine peatükk:

„2.a PEATÜKK

Vesiviljelusloomade tootmine

1. ja g u

Üldeeskirjad

Artikkel 25a

Reguleerimisala

Käesolevas peatükis kehtestatakse XIIIa lisas loetletud kalade, koorikloomade, molluskite ja okasnahksete liikide üksikasjalikud tootmiseeskirjad.

Peatükki kohaldatakse *mutatis mutandis* zooplanktoni, pisi-vähiliste, keriloomade, usside ja muude söödana kasutatavate veeloomade suhtes.

Artikkel 25b

Veekeskkonna sobivus ja säästva majandamise kava

1. Käesoleva peatüki puhul kohaldatakse artikli 6b lõigete 1–5 sätteid.

2. Röövloomadega seotud kaitsemeetmed ja ennetavad meetmed, mida võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 91/43/EMÜ (*) ning liikmesriikide eeskirjadele, kantakse säästva majandamise kavasse.

3. Kõrvutiasuvad ettevõtjad koordineerivad vajaduse korral oma majandamiskavade koostamist ning seda on võimalik kontrollida.

4. Kui vesiviljelusloomi toodetakse kalatiikides, on kasvandused varustatud looduslike puhastusloode, settetiikide, biofiltrite või mehaaniliste filtritega jääktoitainete kogumiseks või neis kasutatakse selliseid merevetikaid ja/või -loomi (kahepoolmelisi ja vetikaid), mis aitavad heitvee kvaliteeti parandada. Vajaduse korral kontrollitakse heitvett korrapäraselt.

Artikkel 25c

Mahepõllumajanduslike ja mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade samaaegne kasvatamine

1. Pädev asutus võib lubada sama ettevõtte haudemajades ja edasikasvatuse rajatistes kasvatada nii mahepõllumajanduslikke kui ka mittemahepõllumajanduslikke noorvorme, tingimusel et asjaomased üksused on üksteisest selgelt füüsiliselt eraldatud ning kasutavad eraldi veejaotussüsteeme.

2. Kaubakalakasvatuse puhul võib pädev asutus lubada mahepõllumajanduslike ja mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade tootmisüksusi samas ettevõttes, kui järgitakse käesoleva määruse artikli 6b lõiget 2 ning kui tootmine hõlmab asjaomaste vesiviljelusloomade eri tootmisetappe ja käitlemisperioode.

3. Ettevõtjad hoiavad alles käesolevas artiklis viidatud sätete kasutamist tõendavad dokumendid.

2. ja g u

Vesiviljelusloomade päritolu

Artikkel 25d

Mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade päritolu

1. Kasutatakse kohalikke liike ja aretamise eesmärk on saada liine, mis on kasvatustingimustega paremini kohanenud, terved ning söödavarude hea kasutusega. Kontrollorganile või kontrolliasutusele esitatakse liikide päritolu ja käitlemist tõendavad dokumendid.

2. Kasutatakse liike, mida on võimalik kasvatada ilma looduslike populatsioonide oluliselt kahjustamata.

Artikkel 25e

Mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade päritolu ja majandamine

1. Kui puuduvad mahepõllumajanduslikud vesiviljelusloomad, võib tõuaretuse eesmärgil või geenipopulatsiooni täiustamiseks tuua ettevõttesse loodusest püütud või mittemahepõllumajanduslikke vesiviljelusloomi. Selliseid loomi tuleb kasvatada mahepõllumajanduslikult vähemalt kolme kuu jooksul enne nende kasutamist tõuaretuse eesmärgil.

2. Mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvorme võib tuua ettevõttesse edasikasvatuse otstarbel või juhul, kui mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormid ei ole kättesaadavad. Neid tuleb aga vähemalt tootmistsükli viimase kahe kolmandiku jooksul kasvatada mahepõllumajanduslikult.

3. Kasvandusse toodud mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide suurim osakaal on 80 % 2011. aasta 31. detsembriks, 50 % 2013. aasta 31. detsembriks ja 0 % 2015. aasta 31. detsembriks.

4. Looduslike vesiviljelusloomade noorvorme kogutakse edasikasvatuse otstarbel vaid järgmistel juhtudel:

- a) kala- või koorikloomavastsete ning noorkalade või noorte koorikloomade loomulik sissevool tiikide, hoidlate ja muude kasvatusrajatiste täitmise ajal;
- b) Euroopa klaasangerjas, tingimusel et asjaomase asukoha puhul kasutatakse angerjate majandamise heakskiidetud kava ning et angerjate kunstliku paljundamise küsimus on veel lahendamata.

3. j a g u

Vesiviljeluse kasvatustavad

Artikkel 25f

Vesiviljeluse üldised kasvatuseeskirjad

1. Vesiviljelusloomade kasvukeskkonnas on vastavalt vesiviljelusloomade liigiomastele vajadustele loodud järgmised tingimused:

- a) loomade heaolu tagamiseks on piisavalt ruumi;
- b) loomi hoitakse kvaliteetses ja piisava hapnikutasemega vees;
- c) loomi hoitakse liigi vajadustele vastavates temperatuurija valgustingimustes, võttes arvesse geograafilist asukohta;
- d) mageveekalade puhul on põhi võimalikult sarnane looduslikele tingimustele;
- e) karpkalade puhul on põhjaks looduslik muld.

2. Liikide või nende rühmade asustustihedus on sätestatud XIIIa lisas. Selle hindamisel, milline on asustustiheduse mõju kasvatatavate kalade heaolule, jälgitakse kalade

seisundit (nt uimede kahjustused, muud vigastused, kasvu-kiirus, käitumine ja üldine tervislik seisund) ning veekvaliteeti.

3. Veehoidlad on planeeritud ja ehitatud selliselt, et neis voolava vee kiirus ning nende füsioloogilised parameetrid kaitsevad loomade tervist ja heaolu ning vastavad loomade käitumisvajadustele.

4. Hoidlate rajamisel, nende asukoha valimisel ja nende käitamisel minimeeritakse loomade väljapääsemise ohtu.

5. Kalade või koorikloomade väljapääsemise korral tuleb võtta asjakohased meetmed, et vähendada mõju kohalikule ökosüsteemile, sh vajaduse korral uuesti kinnipüüdmine. Kõnealuste kasutuste kohta hoitakse alles tõendavad dokumendid.

Artikkel 25g

Veehoidlaid käsitlevad erieeskirjad

1. Keelatud on vesiviljelusloomade tootmisrajatised, mis on kinnise veekasutusega, välja arvatud haudemajad ja edasikasvatusrajatised või mahepõllumajanduslike söödaorganismidena kasutatavate liikide tootmiseks ettenähtud rajatised.

2. Maismaal asuvate kasvatamisüksuste puhul on täidetud järgmised tingimused:

- a) läbivoolusüsteemide puhul on võimalik jälgida ja kontrollida nii sisse- kui ka väljavoolava vee kvaliteeti ja voolukiirust;

- b) vähemalt viiel protsendil perimeetrist (maapinna ja vee kokkupuuteala) on looduslik taimkate.

3. Meres asuvad hoidlad vastavad järgmistele tingimustele:

- a) nende asukohas on piisav vee voolukiirus ja sügavus ning veevahetuse määr, et avaldada merepõhjale ja lähedalasuvale veekogule võimalikult väikest mõju;

- b) sumpade planeering, ehitus ja hooldus vastavad tootmis-kohta keskkonnatingimustele.

4. Vee kunstlik soojendamine või jahutamine on lubatud üksnes haudemajades ja edasikasvatusrajatistes. Looduslikku puurauguvett võib vee soojendamiseks või jahutamiseks kasutada kõikidel tootmisetappidel.

*Artikkel 25h***Vesiviljelusloomade majandamine**

1. Vesiviljelusloomi käideldakse võimalikult vähe ja hoolikalt, kasutades nõuetekohaseid seadmeid ja eeskirju käitlemisega seotud stressi ja füüsilise kahju vältimiseks. Sugukarja käitlemisel tekitatakse võimalikult vähe füüsilist kahju ja stressi ning vajaduse korral kasutatakse anesteasiat. Suuruse järgi sorteeritakse võimalikult harva ja vastavalt vajadusele, et tagada kalade heaolu.

2. Kunstliku valguse kasutamisel kohaldatakse järgmisi piiranguid:

- a) loomuliku päevavalguse pikendamiseks ei kasutata kunstlikku valgust rohkem kui 16 tundi päevas, välja arvatud paljundamise puhul. Kõnealuse ülempiiri puhul on võetud arvesse geograafilisi tingimusi, kasvatatavate loomade etoloogilisi vajadusi ja üldist tervist;
- b) ühelt valgusallikalt teisele ülemineku ajal välditakse valgusintensiivsuse järsku muutmist, kasutades hämardatavaid lampe või taustavalgustust.

3. Aeratsiooni on lubatud kasutada loomade heaolu ja tervise tagamiseks tingimusel, et mehaaniliste aeraatorite puhul kasutatakse eelkõige taastuvatest energiaallikatest saadud energiat.

Kõik sellise kasutamise juhud kantakse vesiviljelustootmist käsitlevasse registrisse.

4. Hapniku kasutamine on lubatud üksnes loomatervis- hoiunõuetega ning tootmise ja transpordi kriitiliste perioodidega seotud kasutuse puhul järgmiselt:

- a) temperatuuri tõusu, atmosfäärirõhu languse või juhusliku reostuse erandjuhud,
- b) varude haldamisega seotud mittekorrapäraseid toiminguid, nt proovivõtt ja sorteerimine,
- c) kasvatatavate loomade ellujäämise tagamiseks.

Kõnealuste kasutuste kohta hoitakse alles tõendavad dokumendid.

5. Kasutatakse tapmisviise, mille puhul kalad kaotavad teadvuse silmapilkselt ega tunne valu. Optimaalse tapmisviisi valimisel tuleb arvesse võtta kalade eri suurusi välja- püügi ajal ning liikide ja tootmiskohtade vahelisi erinevusi.

4. j a g u

Tõuaretus*Artikkel 25i***Hormoonide keelamine**

Hormoonide ja nende derivaatide kasutamine on keelatud.

5. j a g u

Kalade, koorikloomade ja okasnahksete sööt*Artikkel 25j***Sööta käsitlevad üldeeskirjad**

Söötmissrežiimide väljatöötamisel võetakse arvesse järgmisi esmatähtsaid tegureid:

- a) loomade tervis;
- b) kõrge tootekvaliteet, sh toitaineine koostis, millega tagatakse söögikõlbliku lõpptoota kõrge kvaliteet;
- c) väike keskkonnamõju.

*Artikkel 25k***Lihatoiduliste vesiviljelusloomade sööta käsitlevad erieeskirjad**

1. Lihatoiduliste vesiviljelusloomade sööt koosneb eelkõige järgmistest elementidest:

- a) vesiviljelusest pärit mahepõllumajanduslikud sööda- tooted;
- b) mahepõllumajandusliku vesiviljeluse jääkidest saadud kalajahu ja kalaõli;
- c) kalajahu, kalaõli ja kaladest pärinevad koostisosad, mis on saadud säästva kalanduse raames inimtoiduks püütud kalade jääkidest;
- d) mahepõllumajanduslikud taimsed ja loomsed söödama- terjalid, mis on loetletud V lisas, vastavalt selles sätes- tatud tingimusele.

2. Kui lõikes 1 osutatud sööt ei ole kättesaadav, võib kuni 31. detsembrini 2014 kestva üleminekuaja jooksul kasutada mitterahepõllumajandusliku vesiviljeluse jääkidest saadud kalajahu ja -õli või inimtoiduks püütud kala jääke. Kõnealune söödamaterjal ei ületa 30 % päevasest söödako- gusest.

3. Sööt võib sisaldada mahepõllumajanduslikke taimseid saadusi kuni 60 % ulatuses.

4. Peamiselt mahepõllumajanduslikest allikatest (nt koorikloomade koorikust) saadud astaksantiini võib kasutada lõhe ja forelli söödakoguses nende füsioloogiliste vajaduste piires. Kui mahepõllumajanduslikud allikad puuduvad, võib kasutada astaksantiini looduslikke allikaid (näit. Phaffia pärm).

Artikkel 25l

Teatavate vesiviljelusloomade sööta käsitlevad erieeskirjad

1. XIIIa lisa 6., 7. ja 9. jaos osutatud vesiviljelusloomadele söödetakse tiikides ja järvedes looduslikult leiduvat sööta.

2. Kui lõikes 1. osutatud looduslike söödavarude kogused ei ole piisavad, võib kasutada mahepõllumajanduslikku taimset sööta, mis on soovitatavalt kasvatatud samas kasvanduses, või merevetikaid. Ettevõtjad hoiavad alles lisa-sööda kasutamise vajadust tõendavad dokumendid.

3. Kui looduslikke söödavarusid lõike 2 kohaselt täiendatakse, siis 7. jaos nimetatud liikide ja 9. jaos nimetatud pangasiuse (*Pangasius sp.*) söödakogus võib sisaldada kuni 10 % ulatuses kalajahu või -õli, mis pärineb säästvast kalandusest.

Artikkel 25m

Määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 15 lõike 1 punkti d alapunktis iii osutatud tooted ja ained

1. Mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses võib kasutada üksnes V lisas loetletud loomset ja mineraalset päritolu söödamaterjale.

2. Söödalisandeid, teatavaid loomasöödana kasutatavaid tooteid ja töötlemise abiaineid võib kasutada juhul, kui need on loetletud VI lisas ning peetakse kinni kõnealuses lisas kehtestatud piirangutest.

6. j a g u

Molluskeid käsitlevad erieeskirjad

Artikkel 25n

Kasvukoht

1. Kahepoolmelisi molluskeid tohib kasvatada samas veepiirkonnas mahepõllumajanduslike merikogerlaste ja merevetikatega. Kõnealust polükultuuri kirjeldatakse säästva majandamise kavas. Kahepoolmelisi molluskeid tohib polükultuuri raames kasvatada ka koos kõhtjalgsete molluskitega (nt ranniklased).

2. Kahepoolmelisi molluskeid toodetakse postide, ujukite või muude selgelt nähtavate märgistega piiritletud aladel ning vajaduse korral piiratakse alad võrgust kottide, sumpade või muude kunstlike vahenditega.

3. Minimeeritakse mahepõllumajanduslike karploomade kasvandustega kaasnevaid riske säilitamise seisukohalt tähtsatele liikidele. Röövloomade püügiks kasutatavad võrgud ei kahjusta sukelduvaid linde.

Artikkel 25o

Vastsete päritolu

1. Väljastpoolt tootmisüksuse piire saadud looduslikke vastseid võib kahepoolmeliste karploomade puhul kasutada eeldusel, et see ei tekita olulist keskkonnakahju ja see on lubatud kohalike õigusaktidega, ning tingimusel, et vastsed pärinevad järgmistest allikatest:

- limuste kogumisalused, mis ei pea tõenäoliselt talveilma käes vastu, või
- limuste vastsete looduslikud kolooniad kogumiseks kasutatavatel vahenditel.

Looduslike vastsete kogumisviis, -koht ja -aeg dokumenteeritakse, et oleks võimalik nende jälgitavus kuni kogumispiirkonnani.

Kahepoolmeliste limuste mittemahepõllumajanduslikest haudemajadest saadud vastseid võib siiski viia mahepõllumajanduslikku tootmisüksusesse järgmiste maksimummäärade piires: 80 % 2011. aasta 31. detsembriks, 50 % 2013. aasta 31. detsembriks ja 0 % 2015. aasta 31. detsembriks.

2. Suure hiidaustri (*Crassostrea gigas*) puhul eelistatakse loomi, mis on aretatud selektiivselt, et vältida kudemist vabas looduses.

Artikkel 25p

Majandamine

1. Tootmisel ei ületa asustustihedus mittemahepõllumajanduslike karploomade asustustihedust asjaomases piirkonnas. Limuseid sorteeritakse, harvendatakse ja nende asustustihedust muudetakse vastavalt biomassile ning selleks, et tagada loomade heaolu ja toote kõrge kvaliteet.

2. Ummistavad organismid kõrvaldatakse mehhaaniliselt või käsitsi ning lastakse vajaduse korral tagasi merre limusekasvandusest piisavalt kaugel. Limuseid võib ummistavate organismide vastaseks kaitseks töödelda lubjalahusega ühe korra tootmistsükli jooksul.

Artikkel 25q

Viljeluseeskirjad

1. Rannakarplaste kasvatamist köitel või muude XIII lisa 8. jaos loetletud meetodite abil võib käsitada mahepõllumajandusliku tootmisena.

2. Molluskite põhjakasvatus on lubatud üksnes tingimusel, et kogumis- ja kasvatuskohtades ei põhjustata olulist keskkonnamõju. Võimalikult väikest keskkonnamõju tõendatakse kasutatavat ala käsitlevas uuringus ja aruandes, mille ettevõtja esitab kontrollorganile või kontrolliasutusele. Aruanne lisatakse säästva majandamise kavasse eraldi peatükina.

Artikkel 25r

Austrite viljeluse erieeskirjad

Lubatud on austrite kasvatamine pukkalustel asuvates kottides. Need või muud austrite hoidmiseks kasutatavad süsteemid pannakse üles sellisel viisil, et need ei moodustaks täielikku tõket piki rannikuala. Tootmise optimeerimiseks asetatakse loomad ettevaatlikult alustele, mille asukoha valimisel on arvestatud loodetega. Tootmine peab vastama XIIIa lisa 8. jaos sätestatud kriteeriumidele.

7. jagu

Taudide ennetamine ja veterinaarravi

Artikkel 25s

Taudide ennetamise üldeeskirjad

1. Loomatervishoiu korraldust käsitlevas kavas vastavalt direktiivi 2006/88/EÜ artiklile 9 on esitatud bioohutusmeetmete ja taudide ennetustavade üksikasjad, sealhulgas kirjalik nõusolek asjaomase tootmisüksusega proportsionaalse tervishoiualase nõustamise kohta vesiviljelusloomade tervishoiu eest vastutavate pädevatelt teenistustelt, kes külastavad asjaomast kasvandust vähemalt korra aastas ning kahepoolmeliste limuste puhul vähemalt korra kahe aasta jooksul.

2. Hoidlaid, seadmeid ja riistu puhastatakse ja desinfitseeritakse nõuetekohaselt. Kasutada on lubatud üksnes VII lisa punktides 2.1 ja 2.2 loetletud tooteid.

3. Kasvanduse kasutamata hoidmisega seoses võetakse järgmised meetmed:

- a) pädev asutus määrab kindlaks, kas meres asuvate avatud veekasutusega hoidlate kasutamata hoidmine on vajalik, ning asjakohase aja, mida kohaldatakse iga tootmistsükli järel ning mille andmed registreeritakse. Kasutamata hoidmine on soovitatav ka mahutite, kalatiikide ja sumpade kasutamisega seotud muude tootmismeetodite puhul;
- b) kasutamata hoidmine ei ole kohustuslik kahepoolmeliste molluskite viljeluse puhul;
- c) kasutamata hoidmise ajal tühjendatakse ja desinfitseeritakse sump või muu vesiviljelusloomade tootmisel kasu-

tatav süsteem ning seda hoitakse tühjana kuni uue kasutuselevõtuni.

4. Vajaduse korral eemaldatakse väljaheide, surnud loomad ja söömata jäänud kalasööd viivitamata, et vältida olulist keskkonnakahju veeseisundi kvaliteedile, minimeerida taudiohtu ning vältida putukate või näriliste ligitõmbamist.

5. Ultravioletvalguse ja osooni kasutus on lubatud üksnes haudemajades ja edasikasvatusrajatistes.

6. Ektoparasiitide bioloogiliseks tõrjeks kasutatakse eelkõige puhtamat kala.

Artikkel 25t

Veterinaarravi

1. Kui tekib terviseprobleem vaatamata ennetusmeetmetele, mis on võetud loomade tervishoiu tagamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 15 lõike 1 punkti f alapunktile i, võib kasutada veterinaarravi järgmises eelistsuse järjekorras:

- a) taimedest, loomadest või mineraalidest saadud ainete homöopaatiline lahus;
- b) tuimastava mõjuta taimed ja nende ekstraktid ning
- c) sellised ained nagu mikroelemendid, metallid, immuunsust suurendavad looduslikud vahendid või lubatud probiootikumid.

2. Teha võib kuni kaks allopaatilise ravi kuuri aastas, välja arvatud juhul, kui on tegemist vaktsineerimistega või kohustuslike haigustõrjeprogrammidega. Lühema kui aastase tootmistsükli puhul on siiski lubatud vaid üks allopaatilise ravi kuur aastas. Kui allopaatilise ravi nimetatud ravikuure ületatakse, ei tohi asjaomaseid vesiviljelusloomi müüa mahepõllumajandustoodetena.

3. Parasiitidevastast ravi, välja arvatud liikmesriikides rakendatavad kohustuslikud tõrjeprogrammid, võib teha kuni kaks korda aastas või korra aastas juhul, kui tootmistsükkel on lühem kui 18 kuud.

4. Allopaatiliste veterinaarravimite kasutuse ja lõike 3 kohase parasiitidevastase ravi (sh kohustuslike haigustõrje- ja kontrolliprogrammide raames tehtav ravi) keeluaeg on kaks korda nii pikk kui seadusega ettenähtud keeluaeg, millele on osutatud direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 11, või 48 tundi, kui keeluaega ei ole määratud.

5. Veterinaarravimite kasutusest teatatakse kontrolliasutusele või kontrollorganile enne loomade turustamist mahepõllumajandusliku toodanguna. Töödeldud loomad on selgelt äratuntavad.

(*) EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7."

- 6) II jaotise 3. peatükki lisatakse artikli 29 järele järgmine artikkel:

„Artikkel 29a

Merevetikaid käsitlevad erisätted

1. Kui lõpptood on värsked merevetikad, kasutatakse äsja väljapüütud merevetikate loputamiseks merevett.

Kui lõpptood on veetustatud merevetikad, võib loputamiseks kasutada ka joogivett. Soola kasutamine niiskuse eemaldamiseks on lubatud.

2. Merevetikate kuivatamine leekidega, mis vetikatega vahetult kokku puutuvad, on keelatud. Kuivatamisel kasutatavad köied või muud riistad on puhtad ummistamisvastastest kemikaalidest ja puhastus- või desinfitseerimisainetest, välja arvatud juhul, kui toode on VII lisas selleks otstarbeks ette nähtud."

- 7) II jaotise 4. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 32a

Eluskalade vedu

1. Eluskalade veoks kasutatakse sobivaid mahuteid, mis on täidetud puhta veega, mille temperatuur ja lahustunud hapniku sisaldus vastavad kalade vajadustele.

2. Mahutid puhastatakse, desinfitseeritakse ning loputatakse põhjalikult enne nende kasutamist mahepõllumajanduslike kalade ja kalatoodete veoks.

3. Stressi vähendamiseks võetakse ettevaatusabinõusid. Veo ajal ei tohi loomkoormus ulatuda tasemeni, mis avaldab liikidele kahjulikku mõju.

4. Lõigete 1–3 rakendamist tõendavad dokumendid hoitakse alles."

- 8) Artikli 35 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Mahepõllumajanduslike taimsete ja loomsete saaduste ning merevetikate ja vesiviljelusloomade tootmisüksustes on keelatud ladustada muid sisendtooteid peale käesoleva määruse alusel lubatud toodete.

3. Allopaatiliste veterinaarravimite ja antibiootikumide ladustamine on ettevõtetes lubatud tingimusel, et need on välja kirjutanud veterinaararst seoses määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 14 lõike 1 punkti e alapunktis ii või artikli 15 lõike 1 punkti f alapunktis ii osutatud raviga, et nende ladustamiskoht on järelevalve all ning et need kantakse käesoleva määruse artiklis 76 osutatud loomade registrisse või vajaduse korral vesiviljeluse tootmist käsitlevasse registrisse, millele on osutatud käesoleva määruse artiklis 79b."

- 9) II jaotise 5. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 36a

Merevetikad

1. Merevetikate väljapüügikoha üleminekuage on kuus kuud.

2. Merevetikate tootmisüksuse üleminekuage on vähemalt kuus kuud või pikema kui kuuekuuse tootmistsükli puhul selle kogukestus."

- 10) II jaotise 5. peatükki lisatakse artikli 38 järele järgmine artikkel:

„Artikkel 38a

Vesiviljelusloomade tootmine

1. Vesiviljeluse tootmisüksuste, sh olemasolevate vesiviljelusloomade tootmise üksuste suhtes kohaldatakse järgmisi üleminekuage:

- a) 24 kuud rajatiste puhul, mida ei saa veest tühjendada, puhastada ega desinfitseerida;
- b) 12 kuud rajatiste puhul, mis on veest tühjendatud või kasutamata hoitud;
- c) 6 kuud rajatiste puhul, mis on veest tühjendatud, puhastatud ja desinfitseeritud;
- d) 3 kuud avatud veekasutusega rajatiste, sealhulgas kahepoolmeliste molluskite kasvatamiseks kasutatavate rajatiste puhul.

2. Pädev asutus võib tagasiulatavalt otsustada, et üleminekuage hõlmab ka varasemat perioodi, mille puhul on olemas dokumendid selle kohta, et asjaomaseid rajatisi ei töödelnud või need ei puutunud kokku mahepõllumajanduslikus tootmises lubamatute toodetega."

11) Artikli 43 pealkiri asendatakse järgmisega:

„Taimset ja loomset päritolu mittemahepõllumajandusliku sööda kasutamine kariloomade puhul”

12) Artikli 59 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Käesolevat peatükki ei kohaldata lemmikloomatoidu ega karusloomasööda suhtes.”

13) Artikli 60 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) töödeldud sööt vastab määrusele (EÜ) nr 834/2007 ning loomasööt eelkõige kõnealuse määruse artikli 14 lõike 1 punkti d alapunktidele iv ja v või vesiviljelusloomasööt artikli 15 lõike 1 punktide d, ning artiklile 18;”

14) IV jaotisele lisatakse 2.a peatükk:

„2.a PEATÜKK

Spetsiifilised kontrollinõuded merevetikatele

Artikkel 73a

Merevetikate kontrollikord

Spetsiaalselt merevetikate suhtes kohaldatava kontrollisüsteemi esmakordsel rakendamisel peab artikli 63 lõike 1 punktis a osutatud tootmiskoha täielik kirjeldus sisaldama järgmist:

- a) maismaal ja meres asuvate rajatiste täielik kirjeldus;
- b) vajaduse korral keskkonnamõju hinnang, millele on osutatud artikli 6b lõikes 3;
- c) vajaduse korral säästva majandamise kava, millele on osutatud artikli 6b lõikes 4;
- d) looduslike merevetikate puhul rannikul ja meres asuvate kogumisalade täielik kirjeldus ja kaart ning selliste maismaal asuvate alade täielik kirjeldus ja kaart, kus toimub kogumisjärgne tegevus.

Artikkel 73b

Merevetikate tootmist käsitlevate andmete registreerimine

1. Ettevõtja koondab andmed merevetikate tootmise kohta registrisse ning need on kontrolliasutustele või kontrollorganitele ettevõttes alati kättesaadavad. Register sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- a) liikide nimekiri, väljapüügi kuupäev ja saagi kogus;
- b) väetise kasutamise kuupäev ning kasutatud väetise liik ja kogus.

2. Looduslike merevetikate kogumise puhul sisaldab register ka järgmist teavet:

- a) varasemat väljapüüki käsitlevad andmed iga liigi ja iga kasvuala puhul;
- b) saagi prognoositud kogus hooaja kohta;
- c) väljapüügi aluste võimalikud reostusallikad;
- d) iga kasvuala jätkusuutlik aastasaak.”

15) IV jaotisele lisatakse 3.a peatükk:

„3.a PEATÜKK

Spetsiifilised kontrollinõuded vesiviljelusloomade tootmisele

Artikkel 79a

Vesiviljelusloomade tootmise kontrollikord

Spetsiaalselt vesiviljelusloomade tootmise suhtes kohaldatava kontrollisüsteemi esmakordsel rakendamisel peab artikli 63 lõike 1 punktis a osutatud üksuse täielik kirjeldus sisaldama järgmist:

- a) maismaal ja meres asuvate rajatiste täielik kirjeldus;
- b) vajaduse korral keskkonnamõju hinnang, millele on osutatud artikli 6b lõikes 3;
- c) vajaduse korral säästva majandamise kava, millele on osutatud artikli 6b lõikes 4;
- d) molluskite puhul artikli 25q lõike 2 kohase säästva majandamise kava eripeatüki kokkuvõte.

Artikkel 79b

Vesiviljelusloomade tootmist käsitlevate andmete registreerimine

Ettevõtja koondab registrisse, ajakohastab ning teeb kontrolliasutustele või kontrollorganitele ettevõttes alati kättesaadavaks järgmised andmed:

- a) ettevõttesse toodud loomade päritolu, saabumiskuupäev ja üleminekuage;
- b) ettevõttest välja viidavate loomade partiide arv ning loomade vanus, kaal ja sihtkoht;
- c) andmed väljapääsenud kalade kohta;
- d) kalade puhul sööda liik ja kogus ning karpkala ja temaga seotud liikide puhul täiendava sööda kasutatud tõendavad dokumendid;

e) andmed veterinaarravi kohta: ravi eesmärk, kuupäev ja meetod, ravimi liik ning ravi keeluaeg;

f) andmed taudide ennetamise meetmete kohta: kasutamata hoidmise, puhastamise ja veepuhastuse üksikasjad.

Artikkel 79c

Spetsiifilised kontrollkäigud kahepoolmeliste molluskite puhul

Kahepoolmeliste molluskite tootmisettevõtetes korraldatakse kontrollkäigud enne suurima biomassi tootmist ja selle ajal.

Artikkel 79d

Mitu sama ettevõtja majandatavat tootmisüksust

Kui ettevõtja majandab mitut tootmisüksust, nagu on sätestatud artiklis 25c, rakendatakse 1. peatükis ja käesolevas peatükis kehtestatud kontrollisüsteemi ka mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomi tootvate üksuste suhtes.”

16) IV jaotise 4. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Taimsete ja loomsete saaduste ning merevetikate ja vesiviljelusloomade ning kõnealuseid saadusi ja tooteid sisaldavate toiduainete ettevalmistusüksuste kontrollinõuded”.

17) IV jaotise 5. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Mahepõllumajanduslike toodete kontrollinõuded kolmandatest riikidest importimisel”

18) Artikli 93 lõikesse 2 lisatakse järgmised punktid:

„e) mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade tootmisüksuste arv;

f) mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade toodangu maht;

g) mahepõllumajanduslike merevetikate tootmisüksuste arv ja mahepõllumajandusliku merevetikatoodangu maht (vabatahtlik).”

19) Artikli 95 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 12 lõike 1 punkti j kohaldamisel ja kuni konkreetsete ainete lubamiseni vastavalt nimetatud määruse artikli 16 punktile f võib kasutada ainult pädevate asutuste lubatud vahendeid.”

20) Artiklile 95 lisatakse järgmised lõigud:

„11. Pädev asutus võib enne käesoleva määruse jõustumist lubada käsitada kuni 1. juulini 2013 jätkuvalt mahepõllumajanduslikena neid merevetikate ja vesiviljelusloomade tootmisüksusi, mis on asutatud ja toodavad vastavalt siseriiklikult heakskiidetud mahetootmiseeskirjadele, kuni üksused kohanduvad käesoleva määruse eeskirjadega, tingimusel et vett ei ole asjatult reostatud mahepõllumajanduses lubamatute ainete. Kõnealuse meetmega hõlmatud ettevõtjad teavitavad pädevat asutust asjaomastest rajatistest, kalatiikidest, sumpadest või merevetikate partiidest.”

21) Lisasid muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. juulist 2010 järgmiste eranditega:

a) artikli 4 lõiget 1 kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast;

b) artikli 1 punktis 19 ja lisa punkti 1 alapunktides b ja c sätestatud parandusmeetmeid kohaldatakse alates määruse (EÜ) nr 889/2008 kohaldamisest.

Käesoleva määruse võib liikmesriikide asjakohaste, nõuetekohaselt põhjendatud ettepanekute alusel läbi vaadata, pidades silmas eesmärki muuta käesolevat määrust alates 1. juulist 2013.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2009

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

LISA

Määruse (EÜ) nr 889/2008 lisasid muudetakse järgmiselt.

1. I lisa muudetakse järgmiselt:

a) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Artikli 3 lõikes 1 ja artikli 6d lõikes 2 osutatud väetised, mullaomaduste parandajad ja toitained”;

b) Tabeli päis ja 1. rida asendatakse järgmisega:

„Luba	Nimetus Liittooted või ainult järgmisi aineid sisaldavad tooted	Kirjeldus, koostisele esitatavad nõuded, kasutustingimused
A	Laudasõnnik	Virtsa ja taimse päritoluga ainete (allapanu) segust koosnevad tooted Tööstuslikust tootmisest pärinev toode on keelatud.”

c) Tabeli 11. rea viimase lahtri tekst asendatakse järgmisega:

„Karusnaha puhul: kroomi (VI) maksimumkontsentratsioon kuivaines (mg/kg): 0”.

2. III lisa muudetakse järgmiselt:

1. jao tabeli kuuendale reale (nuumsead) lisatakse neljas rida:

„ÜLE 110	1,5	1,2”
----------	-----	------

3. V lisa muudetakse järgmiselt:

a) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Artikli 22 lõigetes 1, 2 ja 3 ning artikli 25k lõike 1 punktis d ja artikli 25m lõikes 1 osutatud söödama-terjalid”;

b) Punkti 2.2 neljas taane asendatakse järgmisega:

„— ensümaatilised hüdroolüsaadid ja proteoolüsaadid, lahustuvad või lahustumatud, ette nähtud ainult vesiviljelus- ja noorloomadele.”;

c) Punktile 2.2. lisatakse järgmine taane:

„— koorikloomajahu”.

4. VI lisa muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Artikli 22 lõikes 4 ja artikli 25m lõikes 2 osutatud söödalisandid ning teatavad loomasöödana kasutatavad ained”;

b) punkti 1.1 alapunkti a teine taane asendatakse järgmisega:

„— looduslike vitamiinidega identsed sünteetilised vitamiinid, mida kasutatakse monogastriliste ja vesiviljelusloomade puhul;”

c) Punkti 1.3 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) *antioksidandid*

E 306 — antioksidantidena kasutatavad looduslikud tokoferoolikontsentraadid,

— looduslikud antioksidandid (kasutatakse üksnes söödana vesiviljeluses);

ii) punkti d järele lisatakse järgmine punkt:

„e) *emulgaatorid ja stabilisaatorid*:

mahepõllumajanduslikest allikatest pärinev letsitiin (kasutatakse üksnes söödana vesiviljeluses)”.

5. VII lisa asendatakse järgmisega:

„VII LISA

Puhastamis- ja desinfitseerimisvahendid

1. Vahendid, mida kasutatakse loomakasvatushoonete ja -rajatiste puhastamisel ja desinfitseerimisel, nagu on osutatud artikli 23 lõikes 4:

— kaalium- ja naatriumseep

— vesi ja veeaur,

— lubjapiim,

— lubi,

— kustutamata lubi,

— naatriumhüpoklorit (nt vedela pleegitusainena),

— naatriumhüdroksiid,

— kaaliumhüdroksiid,

— vesinikperoksiid

— looduslikud taimeessentsid,

— sidrunhape, peräädikhape, sipelghape, piimhape, oblikhape ja äädikhape,

— alkohol,

— lämmastikhape (lüpsiriistade töötlemiseks),

— fosforhape (lüpsiriistade töötlemiseks),

— formaldehüüd,

— nisade ja lüpsiseadmete puhastamise ja desinfitseerimise vahendid,

— naatriumkarbonaat.

2. Vahendid, mida vesiviljelusloomade ja merevetikate tootmisel kasutatakse artikli 6e lõikes 2, artikli 25s lõikes 2 ja artiklis 29a osutatud puhastamisel ja desinfitseerimisel.

2.1. Seadmete ja rajatiste puhastamise ja desinfitseerimise vahendid vesiviljelusloomade puudumisel:

- osoon,
- naatriumkloriid,
- naatriumhüpoklorit,
- kaltsiumhüpoklorit,
- lubi (kaltsiumoksiid),
- naatriumhüdrokksiid,
- alkohol,
- vesinikperoksiid,
- orgaanilised happed (äädikhape, piimhape, sidrunhape),
- humiinhape,
- peroksüäädikhapped,
- jodofoorid,
- vasksulfaat ainult kuni 31. detsembrini 2015
- kaaliumpermanganaat,
- peräädikhape ja peroksüoktaanhape,
- looduslikust kameeliaseemnest saadud teepõõsaseemnekook (ingl tea seed cake, kasutatakse üksnes krevetitootmisel).

2.2. Vesiviljelusloomade olemasolul kasutatavate ainete piiratud nimekiri:

- lubjakivi (kaltsiumkarbonaat) pH taseme reguleerimiseks,
- dolomiit pH taseme korrigeerimiseks (kasutatakse üksnes krevetitootmisel)."

6. VIII lisa A jao tabelit muudetakse järgmiselt:

a) 4. rea järele lisatakse järgmine rida:

„B	E 223	Naatriummetabisulfit		X	Koorikloomad ⁽²⁾
----	-------	----------------------	--	---	-----------------------------

b) 14. rea järele lisatakse järgmine rida:

„B	E 330	Sidrunhape		X	Koorikloomad ja molluskid ⁽²⁾
----	-------	------------	--	---	--

7. XII lisa asendatakse järgmisega:

„XII LISA

Ettevõtjale väljastatava tõendava dokumendi näidis vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 29 lõikele 1 ja käesoleva määruse artiklile 68

Ettevõtjale väljastatav tõendav dokument vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 29 lõikele 1	
1. Dokumendi number:	
2. Ettevõtja nimi ja aadress: peamine tegevus (tootja, töötleja, importija vm):	3. Kontrollorgani või kontrolliasutuse nimi, aadress ja koodnumber:
4. Tooterühmad ja tegevus: — taimed ja taimsed saadused: — merevetikad ja merevetikatooted: — loomad ja loomakasvatussaadused: — vesiviljelusloomad ja neist saadud tooted: — töödeldud tooted:	5. Määratletud kui: mahepõllumajanduslik tootmine, mahepõllumajandusele üleminekujärgu tooted; ning samuti mitte-mahepõllumajanduslik tootmine, mille puhul toimub määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklis 11 osutatud paralleelne tootmine
6. Kehtivusaeg: Taimsed saadused alates kuni Merevetikatooted alates kuni Loomsed saadused alates kuni Vesiviljelusloomadest saadud tooted alates kuni Töödeldud tooted alates kuni	7. Kontrollimise kuupäev:
8. Käesolev dokument on antud välja kooskõlas määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 29 lõikega 1 ning määrusega (EÜ) nr (889/2008 = käesolev määrus). Eespool nimetatud tootja tegevust on kontrollitud ja ta vastab kõnealustes määrustes sätestatud nõuetele.	
Kuupäev, koht:	
Väljaandva kontrollorgani või kontrolliasutuse esindaja allkiri:"	

8. XIII lisa järele lisatakse järgmine lisa:

„XIIIa LISA

1. jagu

Lõhelaste mahepõllumajanduslik tootmine magevees:

meriforell (*Salmo trutta*), vikerforell (*Oncorhynchus mykiss*), ameerika paalia (*Salvelinus fontinalis*), lõhe (*Salmo salar*), arktika paalia (*Salvelinus alpinus*), harjus (*Thymallus thymallus*), järvepaalia (*Salvelinus namaycush*), doonau taimen (*Hucho hucho*).

Tootmissüsteem	Edasikasvatusega tegelevate kasvanduste vesi pärineb avatud veekasutusega süsteemidest. Voolukiirus peab kindlustama loomade vähemalt 60 % küllastuse hapnikuga ning tagama nende mugavuse ja kasvanduse heitvee väljavoolu.
Suurim asustustihedus	Allpool nimetatata lõheliste liigid: alla 15 kg/m ³ . Lõhe: 20 kg/m ³ . Meriforell ja vikerforell: 25 kg/m ³ . Arktika paalia: 20 kg/m ³ .

2. jagu

Lõhelaste mahepõllumajanduslik tootmine merevees:

lõhe (*Salmo salar*), meriforell (*Salmo trutta*), vikerforell (*Oncorhynchus mykiss*).

Suurim asustustihedus	Vörksumpades 10 kg/m ³ .
-----------------------	-------------------------------------

3. jagu

Tursa (*Gadus morhua*) ja muude tursklaste, huntahvena (*Dicentrarchus labrax*), kuld-merikogre (*Sparus aurata*), kotkaskala (*Argyrosomus regius*), hariliku kammelja (*Psetta maxima* (= *Scophthalmus maximus*)), hariliku pagruse (*Pagrus pagrus* (= *Sparus pagrus*)), kotkaskalalase (*Sciaenops ocellatus*) ja muude merikogelaste (*Sparidae*) ning küülikkalade (*Siganus spp.*) mahepõllumajanduslik tootmine.

Tootmissüsteem	Avatud veekasutusega hoidlates (vörksumbad ja -puurid) või maismaal paiknevates avatud süsteemides tagab merehoovuse väikseim kiirus kalade võimalikult suure heaolu.
Suurim asustustihedus	Muude kalade puhul, v.a kammeljas: 15 kg/m ³ . Kammelja puhul: 25 kg/m ² .

4. jagu

Huntahvena, kuld-merikogre, kotkaskala, kefaalide (*harilik meriärn*) ja angerja (*Anguilla spp.*) mahepõllumajanduslik tootmine loodete aladel asuvates maasse kaevatud tiikides ning rannikul asuvates laguunides.

Hoidla liik	Vesiviljelustootmisüksusteks muudetud tavapärase soolaluiteid ja samalaadsed loodete aladel asuvad maasse kaevatud tiigid.
Tootmissüsteem	Vett uuendamine on piisav liikide heaolu tagamiseks. Vähemalt 50 % tammidest peavad olema taimkattega. Nõutud on märgaladel asuvad puhastustiigid.
Suurim asustustihedus	4 kg/m ³ .

5. jagu

Tuura mahepõllumajanduslik tootmine magevees

Asjaomased liigid: tuurlased

Tootmissüsteem	Igas kasvatamisüksuses tagab vee voolukiirus loomade heaolu. Heitvee kvaliteet on võrdväärne sissetuleva vee kvaliteediga.
Suurim asustustihedus	30 kg/m ³

6. jagu

Kalade mahepõllumajanduslik tootmine maismaaves

Asjaomased liigid: karpkalad (*Cyprinidae*) ja teised sellega seotud liigid polükultuuri raames, sh ahven, haug, merihunt, siiad, tuur.

Tootmissüsteem	Toodetakse kalatiikides, mis tühjendatakse veest korrapäraselt, ja järvedes. Järvedes toodetakse üksnes mahepõllumajanduslikul meetodil, sh põllukultuuride kasvatus kuivadel aladel. Kalapüügikohas peab olema puhta vee sisselaskekoht ning püügikoht peab olema nii suur, et kaladel oleks võimalikult mugav. Pärast püüki tuleb kala hoida puhtas vees. Tiikides ja järvedes kasutatakse orgaanilisi ja mineraalseid väetisi kooskõlas määruse (EÜ) nr 889/2008 I lisaga, kusjuures suurim kasutuskogus on 20 kg lämmastikku hektari kohta. Tootmisvees on keelatud veetaimede ja taimkatte tõrje sünteetiliste kemikaalide abil. Maismaaves asuvaid üksusi ümbritsevad loodusliku taimkattega alad, mis moodustavad puhvertsooni selliste maa-alade jaoks, mis ei ole seotud mahepõllumajanduslike vesiviljeluse nõuetele vastava kasvatustegevusega. Kaubakalakasvatases kasutatakse polükultuuri tingimusel, et järves kasvavate muude liikide puhul on täidetud käesolevates eeskirjades esitatud kriteeriumid.
Tootmismaht	Kõnealuseid liike võib toota kuni 1 500 kg hektari kohta aastas.

7. jagu

Viburhännaklaste ja mageveekrevettide (*Macrobrachium* sp.) mahepõllumajanduslik tootmine

Tootmisüksuste rajamine	Tootmisüksused asuvad steriilsetes savipiirkondades, et minimeerida tiigiehituse keskkonnamõju. Tiigid ehitatakse looduses saadaolevast savist. Manglipuude hävitamine on keelatud.
Üleminekuage	Iga tiigi puhul kuus kuud, mis vastab kasvanduses toodetud kreveti tavalisele elueale
Sugukarja päritolu	Pärast seda, kui tootmisüksus on tegutsenud kolm aastat, pärineb vähemalt pool sugukarjast kõnealusest tootmisüksusest. Ülejäänud loomad on säästvast kalandusest pärit patogeenivaba looduslik sugukari. Enne esimese ja teise põlvkonna kasutuselevõttu kasvanduses korraldatakse nende suhtes kohustuslikud sõeluuringud.
Silmavarre eemaldamine	Keelatud.
Suurim asustustihedus ja tootmismaht	Paljunemine: kuni 22 järelvastset/m². Suurim hetkeline biomass: 240 g/ m².

8. jagu

Molluskid ja okasnahksed

Tootmissüsteem	Õngejadad, parved, põhjakasvatus, võrgust kotid, sumbad, restid, rõngasvõrgud, bouchot' vaiad ja muud kasvatussüsteemid. Kui rannakarplasi kasvatatakse parvedel, ei ole rippuvate kõite arv suurem kui üks kõis parve pinna iga ruutmeetri kohta. Rippuva kõie pikkus on kuni 20 meetrit. Rippuvate kõite pealt karpide harvendamine ei toimu tootmistsükli jooksul, siiski on lubatud rippuvate kõite jaotamine ilma asustustihedust väljapüügil suurendamata.
----------------	---

9. jaguTroopilised mageveekalad: Piimkala (*Chanos chanos*), tilapia (*Oreochromis sp.*), pangasius (*Pangasius sp.*)

Tootmissüsteem	Tiigid ja sumbad
Suurim asustustihedus	Pangasius: 10 kg/m ³ . Tilapia: 20 kg/m ³ .

10. jagu

Muud vesiviljelusloomade liigid: puuduvad"
